

Като разглеждате единъ часовникъ, вие не можете да кажете, че майсторътъ, който го е направилъ, е въ самия часовникъ. Както и да наблюдавате часовника, вие не можете да кажете, къде, именно, сѫ скрити интелигентността, мислите, чувствата и постежките на майстора, който го е направилъ. Въпрѣки това, по устройството на часовника можете да кажете, каква интелигентност, каква мисъль, какви чувства и постежки е ималъ майсторътъ, който е направилъ часовника. Това може да разбере само онзи, който познава зак нит .

Съвременните хора иматъ известни разбирания за нѣщата, които се отнасятъ за дадено време и за даденъ случай. Запримѣръ, официалната геометрия опредѣля понятието за правата линия въ смисъль на най-късното разстояние между две точки. Значи, между две точки може да се прекара само една права линия. Дветѣ точки представлятъ граници на правата линия. Това опредѣление за правата линия се отнася само за даденъ случай. Съ други думи казано: между два брѣга може да тече само една река. Въ геометрията е известно, че сама по себе си точката е несъизмѣрима. Обаче, щомъ се измѣрва правата линия, съ нея заедно се измѣрва и точката. Следователно, може да се каже, че правата линия е измѣрение на точката. Колкото по-дълга е правата линия, толкова по-голѣма е силата, която я образувала, и толкова по-дълъгъ е нейниятъ путь. Колкото по-к жса е дадена линия, толкова по-малка е силата, която я образувала, и толкова по-к жсъ е нейниятъ путь. Сѫщото можемъ да кажемъ и за човѣка. Колкото повече е живѣлъ човѣкъ на земята, толкова по-голѣма е била неговата сила. Колкото повече разумни работи върши единъ човѣкъ, толкова по-голѣма е неговата интелигентност. Колкото повече материали гори въ огнището, толкова по-силенъ е огънътъ.

Това, което назвамъ за правата линия, за огъня, за водата, сѫ обикновени работи, които не ви интересуватъ. Отъ какви работи се интересуватъ съвременните хора? Тѣ се интересуватъ отъ велики изобретения. Трима души седатъ единъ до другъ и размишляватъ върху нѣкакви въпроси. Тѣ се запитватъ помежду си, какви въпроси ги занимаватъ. Първиятъ казва: Четохъ въ единъ вестникъ, че въ моретата и океанитѣ имало четири милиона тона злато, и сега мисля да направя едно колело, съ което да извлѣка всичката вода, за да извадя златото, което се съдѣржа въ нея. Вториятъ казва: Азъ мисля върху това, какво колело да направя, посрѣдствомъ